

ние около слънцето. Разните народи съ имали разни календари, и въобще повечето от тях съ се водили по лунната година, както се водятъ доръ и до днесъ Турцитъ, Евреитъ и пр. Впрочемъ, безъ да се впускамъ тукъ въ излаганието на причинитъ, които съ подбудили Цезаря за да се погрижи да установи единъ ръководенъ календарь, както въобще и въ подробностите по този въпросъ, той — Юлий Цезаръ, съ помощта на прочутия тогава Александрийски астрономъ Созигена, презъ 45 години прѣди Р. Х. е нарѣдилъ календаря, който и до днешнитъ времена носи неговото име — **Юлиански**, като е опредѣлилъ щото всѣки три години нарѣдъ да бѫдатъ по 365 дена, а четвъртата — съ 366. Въ действителността обаче Цезаръ, било по неточното исчисление отъ Созигена на врѣмето, презъ което земята извършва единъ кръгъ около слънцето, или пъкъ нарочно съ цѣль за да се избѣгне сложността, която произхожда отъ точното исчисление, е направилъ една грѣшка, като е пропустналъ, щото установената отъ него календарска година да бѫде по-голяма отъ естественната съ 11 минути, 12 секунди и 12'', понеже пресмѣтнато е вече добре, че земното обръщане около слънцето се извършва не въ 365 дена и тъкмо 6 часа, а въ 365 дена, 5 часа, 48 минути, 47 секунди и 48'' (относително числото на секундите и терциите, то играе между 47 секунди и 49''). Сега, като земемъ прѣдъ видъ, че отъ 45 та година прѣди Христа календарската година ежегодно е бивала 11 минути, 12 секунди и 12'', то излиза, че до 1582 г. — презъ която Папа Григорий XIII е реформиралъ календаря — Юлианския календарь е изѣлъ 12 дена, 15 часа, 47 минути, 49 секунди и 24'' отъ времето на естественната година. Съ други думи, 5-и Октомврий презъ 1582 г. е билъ спорѣдъ Юлиян. календарь въ по-тъкъ, когато въ сѫщност и спорѣдъ естественната година тази дата се е падало да бѫде почти цѣли 13 дена по напрѣдъ — именно на календарския 22-и Септемврий въ Недѣля. Още по-ясно казано, за да се премахнеше дотогавашната неточност на годината по Юлианския календарь и за да се уравнеше тя съ естественната, трѣбваше да се счете или 22-и Септемврий за 5-и Октомврий, или пъкъ тазъ послѣдната дата за 18 Октомврий. А тъй веднажъ уравнена календарската година съ естественната, то, за да се поддържа за винаги тази правилност, не оставаше друго, освѣнъ да се опредѣлѣше, щото всѣка четвърта година